mouet/ꝛ tardius relinquit. Filie eiꝰ ſũt rixa/tumoꝛ mentis/cõtumelia/clamoꝛ/ indignatio/blaſphemia Itaqꝫ in hoc ꝑmo gradu cõſtituti reꝑmamꝰ nos/vt dũ motus iracundie ſentimuſ nõ foꝛas erũpamus. Ut autẽ hoc melius facere poſſimus continue ante ꝑtractare debemus ea contraria que nobis poſſunt contingere/et foꝛe occaſio iracundie/vt anteqꝫ veniant ſimus ſcuto patientie pꝛemuniti. ¶ Item ad hoc valet cum laboꝛe repꝛimere/et accenſam flammam interius ſuffocare. Item ꝙ homo vertat ſe ad alia negocia/vt cõmotionis ſue obliuiſcatur. Item magnum remedium eſſet ſi homo adeo eſſet compos ſui ꝙ poſſet admittere conſilium cogitando ꝙ̃ multa mala ſequantur iram. ¶ Etiam conſcientiaꝫ ledit puritatem mẽtis turbat: ſpm̃ ſctm̃ de coꝛde fugat: ꝓximum ſcandalizat: famã cõfũdit. Itẽ cõpũctio ẽ venenũ ire. Climacꝰ. Queadmodũ aqua extinguit ignem/ita veracis luctꝰ lachrymarũ ꝓfluuiũ naturaꝫ habet occidere/ꝛ extiguere oẽm flãmã furoꝛis. Itẽ intẽta meditatio moꝛtis refrenat iracundiã. ¶ His aũt et hmõi exercitijs hõ ꝓficit/donec ſm gradum mititatis vel patientie attingat: qui eſt: cum homo ex vſu et conſuetudine ſuſtinendi contraria/et refrenandi impatientiam/didicit iam non terreri vel turbari aduerſis: ſed quaſi in loco munito inconcuſſus circumſtantes aduerſarios intuet.

¶ Tertius autem aſcenſus eſt gaudere in tribulationibus: gloꝛiari cum aſſunt et deſiderare cum deſint.

¶ Aſcenſus ad dilectionē ꝓximi: et cōtra inuidiam. ¶ Ca. lx.

Aſcenſus contra īuidiā ſūt / ꝑfectus ⁊ grad⁹ dilectionis ꝓximi. Quoꝝ prim⁹ ē nullum odire: nulli malū cupe: nulli⁹ velle bonū impedire: in neceſſitate ꝓximo auxilium ſubuentionis nō ſbtrahere: et breuiter vt nulli faciat vl' cupiat malū cū voluntatis conſenſu: et bonū ꝓximo optet ⁊ faciat ſicut ſibi velle deberet ſi indigeret. Caritas aūt ſicut ſupius dictū eſt / ad quā maxime ꝑ dilectiōez ꝓximi aſcendit᷑ / ipa ē finis aſcenſionū. Vñ ſicut caritati dei et ꝓximi nihil eſt ꝑponendū / ita inuidie nihil ē poſtponendū. Vñ oīa igit᷑ vnionē et pacē debemus retinere / in q̄ ē vinculū ꝑfectionis. Nihilq̄ʒ ē aliud in quo ſancti angeli tātū delectāt᷑: nihil in q̄ tā expſſe ſimilitudinē celeſtis hieruſalē repſentam⁹ / q̄ʒ ſi caritatē et vnionē cordiū ſeruem⁹: idē oēs dicentes: idē ſētientes: cauentes ledere conſcientias alioꝝ ſcādalo ſingularitate / vel nouitatū / vel diſſuetudinū p̄ſumptione. Vñ hoc mādatū xp̄s totiens receſſurus a nobis replicauit / vt artius īprimeret. In hoc inq̄t cognoſcent oēs q᷑ mei eſtis diſcipuli: ſi dilectiōʒ habueritis ad inuicem. Itaq̄ʒ maxīe expugnem⁹ hoc vitium qd̄ ꝓprie demonib⁹ aſcribit᷑. Inuidia enī diaboli intrauit mors in orbē terraꝝ / ſequūt᷑ eū q̄ ſūt ex pte ei⁹. ¶ Eſt aūt ſūmū remediū inuidie nihil amare eoꝝ q̄ mūd⁹ amat / honores / diuitias / voluptates. In q̄ntū nos aliqd̄ terenū diligimus: intātū ſi ꝑ aliquem ab eo īpedimur / ad inuidiam cōcitamur. Nota tñ q᷑ mot⁹ diſplicentie ſup bono alterius non ſemꝑ dicit᷑

ꝓprie inuidia. Aliqñ enĩ habem⁹ diſplicentiã in bo-
no alterius inquantũ cedit in nr̃m vel alioꝝ nocumẽ
tũ/ vt ſi inuideo alicui de dño ſuo: qꝛ tyrann⁹ ẽ et in-
iuſte alios deprimit: et hic motus ſꝑ eſt de bono tẽ-
porali: et eſt qñqꝫ bonus/ qñqꝫ vitioſus. Aliqñ etiaꝫ
habeo motũ diſplicentie de bono alteri⁹/ vel triſtoꝛ
inde/ nõ qꝛ ille illud bonũ habet/ ſed qꝛ video me illo
bono carere. Et hec eſt qñqꝫ bonus zel⁹: et ita vult
Hiero⁹. vt inuidia de virtutib⁹ ſit inter nos/ et cõtẽ-
tio/ q̃s humilioꝛ/ q̃s obedientioꝛ. Tertio aũt cõtin-
git iſta diſplicentia de bono alterius/ inquãtũ ẽ gl̃ie
vel honoris mei diminutiuũ: et hec ẽ ꝓpriiſſime in-
uidia. Et non ẽ inter ꝑſonaſ multũ diſtantes: qꝛ illi⁹
gloria vel honoꝛ q̃ multũ et excellenter ẽ ſup̃ me/ nõ
iminuit gloriã meã: ſicut ruſtic⁹ nõ inuidet regi d̃ ſua
gloria: ſ; forte frãt regis qui potuit eligi in regẽm: ſic
Eſau odiuit Jacob: ſic Abſalon inuidit Salomoni.
¶ Filie aũt inuidie q̃ ex ea ſequũt ſunt odiũ/ ſuſur-
ratio/ detractio/ exultatio in aduerſis ꝓximi/ et affli
ctio in ꝓſperis eius. ¶ Scdm remediũ ẽ/ vt hõ dili-
genter ꝑpendat/ ꝙ etiã ſi ali⁹ illo careret bono/ de q̃
ei inuidet/ attamẽ ipe illud non haberet. Jtẽ timere
vindictã dei qui homini nõ dimittit peccata ſua: ni-
ſi ipe dimittat ꝓximo ſuo. Jtẽ vt hõ ſtudeat illi quẽ
odit magis eẽ obſequioſus/ affabilis et benignus.
¶ Secundus autẽ contra inuidiam aſcenſus/ et ad
dilectionem proximi profectus eſt: ſic alteriuſ profe
ctũi congaudere/ et bonum alterius diligere quaſi
proprium/ et ſic eius aduerſitati compati ſicut pro-
prie/ et aliena lucra ſua deputet ex affectu pietatis.

Tertius aūt aſcenſus eſt diligere inimicos ex affectu/et ea dulcedine erga odientes et pſequentes ſe afficì:ſicut erga ſingulariter dilectos/et nō ſolū res tēporales:ſed etiam corpus pro fratribus ponere paratum eſſe.

Aſcenſus et expugnationes contra accidiam. Ca.lxj.

Sicut dilectio pximi expugnat et deſtruit inuidiā:ita p aſcenſus ad dilectionem dei ſupamꝰ accidiā et triſticiā malam. Amor.n.dei feruenter facit operari. Nā operat̄ magna ſi ē. Si vo operari rennuit/ amor nō ē. Similiter actꝰ caritatiſ eſt gaudiū in ſpūſancto contra triſticiā. Primꝰ aūt gradus dilectionis dei ē/ſic diligere conceſſa/et ſic eis vti: vt tñ illicita deuitent̄. Et in hoc gradu poſitus opariſ tātū ſaluti neceſſaria deuitans:ne tātū deiciat te accidia vt omittas neceſſaria agenda/vel ſub precepto mādata. Verū hic aſcenſuſ baſſus eſt/ ꝛ nō eſt bonū in eo diu manere. Vñ neceſſe ē/vt per continuam exercitationem in bonis operibus teipſ̄ frangas accidie tue reſiſtendo et bonis opibꝰ:et deuotis exercitijs affectū inflāmādo: vt tādē delectationē acquiras/et affectū in ſanctis exercitijs et boniſ opibus: vt iā nō ſolū agas ſaluti neceſſaria: ſ plenio ri affectu et feruentiori accenſus/incipias ꝑ pte deuicta accidia agere oīa q̄ dei ſunt/et ad illa agēda eē ſtudioſus/et etiā ad cōſilia adimplenda. Et hic aſcēdis ad ſcdm gradū dilectionis dei/et cōtra mētis ac